ANUL XI. No. 1158 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 27 Ianuarie 193

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Campionatul mondial ameninţat

Nu vom avea campionat mondial decât în 1934? Două păreri revelatoare

Campionatul mondial de football preocupă din ce în ce mai insistent cercurile sportive europene.

Adeziunile sosesc aproape săptămânal, pronosticând înscrierea celor mai calificate ţări. Şi totuşi, neîncrederea domină, mărturisindu-se în articole de ziar zilnic mai categorice. Ultimele două articole în această privinţă înseilează două puncte de vedere diferite: austriac şi francez.

Primul — în cotidianul sportiv «Sporttagblatt» — este pesimist. Iar cel de al doilea — apărut în «Football» — aduce răspunsul francez. Le punem faţă în faţă, pentru a oglindi atmosfera care domneşte în privinţa campionatului mondial de football.

Ambele opinii le extragem din oficiosul francez «Football».

CE SPUN AUSTRIACII

In «Sporttagblatt», cotidianul sportiv din Viena, a apărut un articol foarte interesant cu privire la campionatul mondial de football.

Confratele se întreabă dacă o astfel de competiţie este posibilă. Precizează că proba va avea loc în Italia în 1934 şi afirmă că Austria îşi va trimite foarte curând adeziunea. (De altfel, şi-a şi trimis-o. N. R.). Numeroase ţări se vor înscrie de-asemeni la rândul lor, aşa că succesul sportiv al campionatului pare asigurat.

Autorul articolului însă, nu-şi mărgineşte comentariile la această constatare.

El se plasează din punctul de vedere al organizării şi al cheltuelilor şi declară că proba nu este viabilă.

O singură ţară s'a oferit să-şi asume sarcina de a organiza campionatul mondial în 1934: Italia. S'ar fi putut găsi o altă ţară în stare să rişte o organizare atât de considerabilă din punct de vedere financiar?

«Sporttagblatt» nu crede, deoarece Italia este singura sigură de o subvenţie dela Stat, absolut necesară pentru a putea duce la capăt o obligaţie atât de grea.

Pentru la anul nu este deci nimic de temut. Dar după 1934? Cine se va oferi pentru 1938 fiindcă este aproape sigur că Italia nu se va angaja pentru a doua oară? Celelalte federaţii n'ar consimţi să-şi trimeată din nou echipele naţionale într'o ţară organizatoare care posedă o reprezentativă atât de puternică. Lucrul acesta ar duce la un fel de monopol care ar face sigur să ezite şi pe cei mai calificaţi adversari.

Iar italienii nu-şi vor pune din nou candidatura pentru a face nişte sacrificii materiale atât de considerabile.

Trebue să conchidem deci — opinează «Sporttagblatt» — că adevăratul prim campionat mondial (acela din 1930 dela Montevideo a fost prea restrâns pentru a merita acest calificativ) va avea loc în 1934, dar va fi în acelaş timp şi cel din urmă.

TEZA FRANCEZA

Francezii — ca întotdeauna — sunt mai optimişti. Teza austriacă, spun ei, este mult prea pesimistă. Deoarece, dacă este într'adevăr probabil este şi faptul că la nevoe se răspunderea materială a campionatului mondial, tot atât de probibil este şi faptul că la nevoe se va găsi o formulă mai puţin costisitoare decât aceia de astăzi care constă în reunirea a 8 echipe, dintre cari o bună parte americane, şi a le plăti cheltueli de voiaj şi întreţinere.

Este deci prematur să se pretindă că proba din 1934 nu va mai fi reeditată.

*

De partea cui este dreptatea? Austriacii au într'adevăr argumente hotărâtoare. Cine-şi va mai putea asuma răspunderea unor cheltueli realmente exorbitante? Criza rânjeşte din ce în ce mai sinistru, iar sportul nu găseşte pretutindeni solicitudinea pe care i-o acordă neprecupeţit statul italian.

Dar nici francezii nu sunt departe de verticala unei lozinci valabile. Nu se va mai găsi nimeni care să preia Campionatul, recunosc ei. Se vor găsi cu siguranţă însă modificările cari să-l facă mai puţin costisitor. Iar experienţa din 1934 va scoate la iveală erorile cari rectificate, vor închega o formulă mai simplă de organizare. Campionatul mondial va trăi deci.

Un răspuns precis nu va fi posibil însă decât în 1937.

Un record mondial bătut la Davos

In cursul turneului internaţional de patinaj dela Davos, norvegianul Engnestangen a bătut recordul mondial pe 500 de metri, acoperind distanţa în 42 s. 5/10. Vechiul record era 42 s. 6/10.

Finlandezul Thunberg s'a clasat al doilea în 43 s. 5/10. Al treilea a fost olandezul Vander Scheer.

La cursa de 1000 metri, rezultatul a fost: 1. Landbeck (Austria) în 1 m. 51 s. 6/10; 2. Weiller (Austria) în 1 m. 55 s. 3/10.

România s'a înscris în Cupa Davis

In ultima sa şedinţă, Federaţia de tennis a luat o hotărâre care pune capăt grijii pe care câţiva confraţi au sforăit-o în ultimele zile în cele mai variate tonuri.

Şi anume: Inscrierea României în Cupa Davis din acest an.

Adeziunea noastră a şi fost expediată.

Consiliul federal de mâine

Ordinea de zi. Ultimele delegări

Mâine seară, consiliul federal (convocat acum câtva timp de Birou) se va întruni în şedinţă extraordinară.

Motivul principal al acestei şedinţe este răspunsul pe care consiliul urmează să-l dea ultimatumului Uniunii, dacă acceptă sau nu un control general (şi financiar şi administrativ) la F. R. F. A.

Asupra răspunsului pe care îl va da Consiliul — care s'a mai pronunţat în această privinţă cu ocazia ultimei sale şedinţe, când a precizat că «NIMENI IN AFARA DE CONSILIU NU ARE DREPT SĂ SE AMESTECE LA F. R. F. A.» — nu este necesar să fii Mafalda ca să-l poţi anticipa.

Uniunea va claca din nou.

Ordinea de zi a şedinţei mai cuprinde încă două puncte importante:

1. Calendarul internaţional al României pe anul 1933, şi

2. Organizarea la Bucureşti a jocurilor balcanice.

Pentru consiliul federal de mâine, Liga de Sud a delegat pe d-nii Jean Lucescu şi C. Leoveanu. Liga de Nord va fi reprezentată prin d. procuror Biräescu. Al doilea delegat n'a fost încă desemnat.

Ligile de Est, Vest şi Centru nu şi-au trimis încă adeziunile.

Se pare chiar că din cauza înzăpezirilor. Liga de Est nici nu va fi reprezentată.

De vorbă cu locotenentul Al. Papana

Strălucitul învingător dela Sinaia despre performanţa sa extraordinară, organizare, concurenţi şi participarea la campionatele dela Schreiberhau

Locot. PAPANA învingătorul celor 10 probe dela Sinaia.

Locotenentul Papana, unul din cei mai curagioşi aviatori ai noştri, este un mare îndrăgostit al sporturilor de iarnă. De cum începe să cadă prima ninsoare, gândul său este la Sinaia; nu cugetă şi nu făptueşte nimic decât prin prisma concursurilor atât de periculoase dar atât de frumoase ale bobsleighului.

De obicei o convorbire care se trece în coloane de ziar, debutează cu o prezentare.

Pentru Papana lucrul este cu totul de prisos, pentrucă nu credem să fie cineva în Ţara Românească neinformat despre performanţele extraordinare ale acestui tânăr întreprid şi curagios.

Dacă până anul trecut, izbânzile lui Papana interesau un cerc restrâns de cunoscători ai sporturilor de iarnă, victoria sa la Olimpiada de iarnă dela Lake Placid, unde a bătut împreună cu căpitanul Hubert, recordul mondial la bobul de două persoane, i-a creiat o popularitate la care nu-i dădea dreptul să spere decât calităţile sale excepţionale. Victoria sa de atunci a fost trâmbiţată pe tot globul, astfel că Papana este azi la fel de cunoscut în lumea sportivă din centrele europene, ca şi de peste Ocean.

Marile sale calităţi au fost confirmate odată în plus în cursul campionatelor dela Sinaia, unde a câştigat toate cele 10 cupe puse în competiţie. Aceasta este o performanţă pe care n'a realizat-o încă nimeni în România şi foarte puţini în Apus, unde de multe ori aşii volanului se detaşează cu lungimi de ceilalţi concurenţi.

Papana ne va reprezenta în curând la o competiţie mondială, în speţă campionatele dela Schreiberhau. Faţă de performanţele realizate la Sinaia, este forte probabil ca reprezentantul culorilor noastre să rediteze în Germania isprăvile cari l-au popularizat anul trecut pe continentul atât de pretenţios al Statelor Unite.

După întoarcerea glorioasă dela Sinaia, am avut prilejul să stăm câteva minute de vorbă cu Papana, care, gentil ca întotdeauna, nu s'a eschivat dela răspunsuri, deşi oboseala eforturilor anterioare ar fi necesitat altceva decât obositoarele noastre întrebări.

— Ceva despre performanţele dv. excepţionale?

«Ţin să vă fac o mărturisire. Acum doi ani, într'o situaţie analoagă, am fost rugat să mai las şi pe alţii să... câştige. N'am refuzat această nevinovată cerere, dar mai târziu mi-a părut rău, pentru că gestul meu a fost greşit interpretat.

Astfel, acum un an, când am fost desemnat să reprezint culorile României la Olympiada dela Lake Placid, au fost unii cari au susţinut că greşit am fost indicaţi eu şi coechipierii mei să reprezentăm România, deoarece se găseau alţii mai buni, din multe puncte de vedere.

Ei bine, la toate aceste bârfeli — frequente de altfel în familia celor ce practică sporturile de iarnă — trebuia să le răspund. Am răspuns şi sper, cât se poate de elegant, nu criticând pe alţii şi întrebuinţând căi lăturalnice, ci cinstit, pe faţă, la luptă dreaptă.

EXPLICAŢIA SUCCESELOR

Şi acum să vă împărtăşesc cauzele cărora atribui eu succesele repurtate la Sinaia:

(Continuarea în pagina II-a)

După campionatele naţionale dela Sinaia

— Impresii şi constatări —

Miercuri după amiază s'au terminat campionatele naţionale de bobsleigh, săniuţe şi ski-kjöring, organizate la Sinaia de către Federaţia sporturilor de iarnă.

Cei ce au asistat la manifestările din acest an de pe frumoasa pârtie ce coboară dela Sfânta Ana, şi-au dat seama de progresele pe cari le fac la noi sporturile de iarnă dela un campionat la altul. Sunt progrese vizibile pentru un ochi de profan şi cu atât mai uşor constatate de cei cari găsesc an după an satisfacţii sportive de înaltă calitate urmărind deaproape desfăşurarea acestor concursuri.

In afara unor mici lipsuri provenite din motive de neînlăturat, organizaţia a fost cât se poate de bună. S'a văzut din partea acelora în seama cărora a căzut munca migăloasă a organizării, o tragere de inimă şi o dragoste pentru sportul preferat, pe care atât concurenţii, cât şi spectatorii au apreciat-o. Fără ajutor prea însemnat din afară, s'au reuşit lucruri extrem de preţioase pentru progresul sporturilor de zăpadă în cea mai frumoasă şi mai propice dintre regiunile muntoase.

Ameliorându-se simţitor pârtia, s'au înregistrat performanţe extrem de interesante şi s'a dat prilej unor elemente de mare valoare — ca Papană de exemplu — să-şi etaleze în toată amploarea excepţionalele calităţi şi neîntrecutul curaj.

Anul acesta, locotenentul Papană a fost fără îndoială animatorul campionatelor. Coborârile sale măestre au uimit prin preciziunea desăvârşită a bobajului, cât şi prin curajul neasemuit cu care lua viragiile cele mai dificile în viteză ameţitoare. Stimulentul provocat de Papană a făcut posibilă relevarea unor oameni de mare valoare, cari s'au impus odată mai mult ca elemente de nădejde într'un sport dificil de practicat, şi care cere un complex de calităţi pentru a da randamentul trebuitor. Printre aceştia s'au relevat căpitanul Petrovici, care a câştigat şi campionatul militar de ski-kjöring, ing. Frim, maior Mihail, etc.

Trebue să menţionăm aci şi imposibilitatea materială a excelentului bobeur căp. Anghelescu, de a-şi arăta măcar în parte calităţile deosebite. Trebuind să plece la Chamonix unde va reprezenta România la campionatele mondiale, n'a putut participa decât la campionatul militar unde a ocupat ultimul loc datorită faptului că a utilizat din greşală un bob pentru zăpadă, când ar fi trebuit să se servească de unul pentru ghiaţă.

Din punct de vedere al concurenţilor, campionatele recente au înregistrat un adevărat record de participare. Nu mai puţin de 15 boburi, reprezentând echipe din toată ţara, au participat la concursurile dotate cu 10 cupe prin bunăvoinţa unor autorităţi cari apreciază aşa cum trebue valoarea adevărată a mişcării sportive.

Din nefericire, în prima zi, bună voia concurenţilor a fost oarecum turburată de accidentul suferit de căpitanul Opriş din garda personală a Suveranului, care s'a izbit cu bobul de un pom în cursul unei coborâri. M. S. Regele, care deşi n'a putut asista din cauza vizitei Familiei Regale Jugoslave, s'a interesat tot timpul de mersul concursurilor, şi a vizitat — după accident — pe căpitanul Opriş la spital.

De altfel o bună parte din presa cotidiană — bineînţeles nu la rubricile de sport — a comentat defavorabil sportului accidentul acesta, ca şi un altul care i-a urmat. Este credem de prisos să arătăm aci, că în materie de bobsleigh, accidentele sunt frequente, şi că nu este ţară din lume în care presa să ceară din cauza acestora, restricţiuni în ceeace priveşte practicarea acestui sport.

La noi, totul este însă posibil, astfel că nu mai insistăm asupra acestui lucru.

In general, după cum s'a putut vedea din scurtul bilanţ de mai sus, campionatele naţionale s'au bucurat de un succes desăvârşit.

Păcat însă că ele oferă o singură dată pe an frumoasei Sinaia, viaţa de iarnă pe care aiurea staţiunile mai puţin dotate, o au atâta vreme cât soarele n'a topit zăpada binefăcătoare...

Ne-am înscris !...

Cea mai senzaţională ştire pe care ne-o aduce presa străină, este înscrierea României la jocurile Olympice cari vor avea loc în 1936 la Berlin.

In sezonul acesta, care s'a pus din nou pe somn odată cu ultima coborâre de bob, evenimentul capătă proporţii deadreptul astronomice.

Aşa dar, am reuşit şi noi să batem un record în materie de Olympiadă: suntem primii înscrişi mai înainte chiar de a se fii lansat invitaţiile oficiale din partea celor în drept.

Faţă de dovada aceasta de pilduitoare gospodărie, facem «mea culpa» pentru tot ce am scris în aceste coloane, contra comitetului olympic român cu prilejul Olympiadelor anterioare.

Recunoaştem că am fost prea tari în expresii, că am înfierat fără motiv o presupusă indolenţă, şi mai recunoaştem că acest comitet olympic este cea mai importantă instituţiune sportivă pe care ne-a hărăzit-o providenţa, după U. F. S. R.

Căci, vă puteţi imagina dv. câte sacrificii cere înscrierea într'o Olympiadă? Câte deliberări agitate, câte nopţi pierdute?

Gestul pe care l-a făcut comitetul olympic român trebue calificat ca atare şi relevat pentru posteritate, cu atât mai mult cu cât vine tocmai atunci când corul bârfitorilor se pregătea să intoneze răsuflata arie a «indolenţei», pe care o cântă fără oprire, încă de pe vremea Olympiadei de veselă memorie dela Pershing.

Suntem la aproape 4 ani de desfăşurarea jocurilor Olympice şi nu mai avem motiv de grijă. Figurăm la loc de cinste, înaintea Statelor Unite, înaintea Finlandei şi înaintea Franţei. Câtă diferenţă faţă de trecutul apropiat, când ne trezeam în ultima săptămână a înscrierilor că nu aveam strânsă încă taxa aferentă, când talerul cu care respectivii concurenţi alergau pe la instituţiile filantroape nu se umplea, decât în ultima oră şi când nu se ştia măcar din cine se va compune batalionul de apărători ai culorilor naţionale decât în trenul care ducea peste graniţă speranţele noastre sportive.

Cine nu-şi aduce aminte de mizerabilele vremuri, când fondul olympic se încasa ca impozit asupra biletelor de football pentru a fi cheltuit pe indigo şi peniţe de către harnicile comisii de pe tot întinsul ţării? Cine nu-şi reaminteşte de vremurile când plecam la olympiadă, jigăriţi şi grăbiţi să nu pierdem ultima legătură de tren, care să ne lase la Colombes sau Amsterdam cu un sfert de oră înaintea marşului de începere?

Trăim alte vremuri, suntem conduşi de altă mentalitate...

Ne-am înscris!...

L. ROŞIANU

Axioti boxează mâine la Paris

Mâine seară, în match vedetă, Axioti va întâlni la «Paris Ring» pe francezul Barjolin.

Contractul a fost semnat în limita categoriei semi grea.

România s'a înscris în campionatul mondial

Am anunţat la timp că România şi-a trimis adeziunea la campionatul mondial care se va disputa la anul, în Italia.

In ultima sa şedinţă biroul federal a primit din partea Fifei o adresă prin care i se confirmă înscrierea noastră.

Shot-bară-goal !...

Experienţă

In cursul unui match care opunea la Paris pe *Red Star* lui *Stade Rennais*, *Sefelin*, fundaşul stadist a oprit balonul cu mâna. Penalty. Conduşi până în acest moment cu 2-1, parizienii s'au grăbit să shooteze, mai înainte ca arbitrul să fi fluerat. Goalul obţinut n'a fost acordat.

Balonul a fost pus din nou la loc. Un jucător dela Red Star, pentru a fixa mingea, i-a pus dedesubt o pietricică. Shot. Pornit ca din tun, balonul s'a lovit de bara orizontală a porţii.

Fusese shootat cu o nimica mai sus decât trebuia... cu grosimea pietricelii.

Experienţa ar putea să servească şi la noi.

Arbitru eliminat din joc

Un arbitru a dat în cursul unui match dovada unei incapacităţi atât de crase în cât jucătorii ambelor echipe, de comun acord, îl rugară... să-i scutească de serviciile sale.

Un arbitru incapabil să arbitreze, nu este un lucru neobişnuit. Se întâmplă deasemeni uneori ca un arbitru să nemulţumească una dintre echipe. Dar ca un arbitru să enerveze 22 jucători, forţându-i să-l elimine din joc, este realmente un caz unic.

Spre ruşinea noastră, performanţa aceasta n'a fost stabilită la Bucureşti, ci la Zemonn.

Nu este exclus însă ca boala să fie contagioasă...

Tot pentru arbitri

Un confrate englez publică următoarea reţetă: pentru a scăpa de ravagiile pe cari le face arbitrajul, nu există decât o singură soluţie: căpitanii celor două echipe să declare înainte de începerea matchului că un arbitru nu poate să ducă singur la bun sfârşit arbitrajul unui match întreg. Şi, la adăpostul acestei declaraţii, să aibe dreptul să înlocuiască arbitrul cu cel mai bătrân dintre cei doi arbitri de tuşe, primul arbitru fiind obligat să ia steagul şi să treacă pe margine.

In felul acesta vor putea fi descoperiţi printre arbitri de tuşe, adevăraţii arbitri.

Nu s'ar putea încerca şi la noi? In disperare de cauză, orice propunere e bine venită.

Footballul vienez

Admirabila performanţă pe care a făcut-o la Stampford Bridge, menţine Austria în centrul actualităţii sportive. Să vorbim deci despre ea. Cari sunt începuturile footballului vienez?

Pe malurile Dunării footballul a fost imporat în 1890. Meritul revine unui oarecare *Robert Love*, care conducea sucursala unei fabrici englezeşti de pălării, la Viena.

Când a făcut prima încercare de match, pe un teren, Love a fost gonit de poliţie. Nu s'a descurajat însă şi a fondat împreună cu doi compatrioţi de-ai săi «Football Club Viena». In 1894, Viena a văzut primul match jucat după regulele lui International Board. Se adunase destula lume. Poliţia însă a găsit că este un fel de încăerare şi că trebue să intervină. A intervenit, şi matchul a fost întrerupt.

Prima impulsie fusese însă dată. Footballul a câştigat încet încet teren (în amândouă sensurile cuvântului) şi Robert Love a avut într'o zi bucuria să vadă primul match Austria — Ungaria.

In echipa austriacă jucau — precizăm că amănuntul acesta este pentru posteritate — Robert Love şi cei cinci fii ai săi.